

Военната дейность на Симеона.

I. Войнитѣ противъ византийци и маджари.

Първата война съ Византия Симеонъ предприелъ още на втората година следъ възцаряването си. Причината на войната бѣ чисто економическа. Императоръ Лъвъ VI премѣстилъ българското тържище отъ Цариградъ въ Солунъ. Това нанасяло голѣма щета на българската търговия, която била посредница въ търговията между сръдна Европа и византийската империя. Царъ Симеонъ счелъ тая постѣпка като нарушение на мирния договоръ и като не сполучилъ да отмѣни по миренъ начинъ тая мѣрка, есеньта 894 г. навлѣзълъ съ войскитѣ си въ византийскитѣ предѣли.

Византия въ това време била въ война съ арабитѣ въ Италия и на източнитѣ си граници въ Азия. При все това, когато императорътъ узналъ за настѣпването на българитѣ, събралъ „голѣма войска,“ въ която влизали цариградскитѣ гарнизонъ, гвардията и много благородни и видни граждани. Войската настѣпила подъ началството на магистра Кринита и се срещнала съ българитѣ въ Македония — така наричали тогава западна Тракия. Византийцитѣ били съвършено разбити. Загиналъ самъ магистъръ Кринитъ и много други видни лица. На плененитѣ хазарски наемници, които съставлявали императорската гвардия, Симеонъ изрѣзалъ носовѣтъ и ги изпратилъ въ Цариградъ „за оскърбление на ромеитѣ.“ Това е всичко, което ни съобщаватъ византийскитѣ лѣтописци за тоя походъ на Симеона.

Навѣрно Симеонъ се е ограничилъ съ заемане частъ отъ византийската земя, взелъ въ пленъ византийското население въ тия земи, като мислѣлъ, че това е добъръ залогъ, съ който може да наложи на императора своитѣ искания. Обаче войната взела друга насока.

Императорътъ, възмутенъ отъ постѣпката на Симеона, изпратилъ Никита Склиръ съ бързи кораби въ устието на Дунава, за да склучи съюзъ съ маджаритѣ, които обитавали въ Южна Русия и Бесарабия. Склиръ влѣзълъ въ преговори съ маджарскитѣ водители Арпада и Козана и съ богати дарове ги склонилъ, споредъ Теофановия продължателъ, на война противъ Симеона. Споредъ продължателя на Георги Амартола, Склиръ уговорилъ съ Арпада и Козана плана на войната противъ българитѣ и, следъ като взелъ заложници, върналъ се при императора, който решилъ да поведе война по сухо и по вода.

Въ това време избухнали раздори между арабитѣ въ Италия, и войната тамъ се прекратила. Императорътъ повикалъ оттамъ прочутия пълководецъ, доместикъ на схолитѣ или началникъ на гвардията Никифора Фока съ войскитѣ. Никифоръ пристигналъ въ началото на 895 г. Императорътъ го поставилъ начело на легионитѣ, съ заповѣдь „да навлѣзе дори въ самата България.“ Въ сщщото време той изпратилъ флота, подъ началството на дърунгарий Евстатия на Дунавъ да пренесе маджаритѣ презъ тая рѣка, и да воюва заедно съ тѣхъ. Като организиралъ по тоя начинъ войната противъ